

Жалба, подадена на 30 юни 2011 г. — Ecologistas en Acción-CODA/Комисия

(Дело T-341/11)

(2011/C 252/89)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ecologistas en Acción-CODA (Мадрид, Испания) (представител: J. Doreste Hernández, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да се отмени мълчаливият отказ поради липса на отговор в предвидения срок от генералния секретариат на Европейската комисия, в резултат на което на жалбоподателя се отказва достъп до документите, заявени в рамките на производството GESTDEM 2011/6,
- да се признае правото на ECOLOGISTAS EN ACCION да получи заявените документи, които са му неправомочно отказани от Комисията:
 - a) Summary by the Spanish Ministry of Environment of the information submitted to the European Commission concerning the environmental assessment of the construction of the Granadilla Port, transmitted to the Permanent Representation of Spain to the European Union on 4 November 2005,
 - b) Обяснителна бележка, complementary information by Gobierno de Canarias, November 2005,
 - v) Alternative analysis concerning the location of the Granadilla Port by Gobierno de Canarias, July 2005, и
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Предмет на настоящата жалба е искането за предоставяне на достъп до документи за околната среда, което Европейската комисия мълчаливо отхвърля.

Отказът за предоставяне на информация се отнася до три документа, предадени от испанската администрация на Европейската комисия, за да се произнесе последната със становище на основание член 6, параграф 4 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109) във връзка с построяването на мост в Granadilla (Тенерифе, Испания).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на

Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, глава 1, том 3, стр. 76).

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не е посочила писмено на ECOLOGISTAS EN ACCIÓN причините, поради които отказва достъпа до заявените документи и че е оставила в ръцете на Кралство Испания решението по искането за предоставяне на трите документа, при положение че те не попадат в приложното поле на нито едно от изключенията, предвидени в член 4, параграфи 1, 2 и 3 от посочения регламент.

2. Второто правно основание е нарушение на Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).

— Според жалбоподателя, тъй като и трите документа съставляват информация за околната среда, мълчаливият отказ нарушава буквата и духа на посочения по-горе регламент и на Орхуската конвенция.

Жалба, подадена на 30 юни 2011 г. — CEEES и Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio/Комисия

(Дело T-342/11)

(2011/C 252/90)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio (CEEES) (Испания) и Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio (Мадрид, Испания) (представители: A. Hernández Pardo, abogado и B. Marín Corral, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени обжалвания акт, и
- вследствие на това да разпореди на Комисията да наложи глоба или периодична имуществена санкция на REPSOL за нарушението на член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решение на Комисията от 28 април 2011 г. по преписка COMP/39.461/CEES AOP — REPSOL, с което Комисията се е произнесла по допустимостта на жалбата, подадена от жалбоподателите на 30 май 2007 г. Тази жалба се опира на три основни довода:

- а) наличието на хоризонтални споразумения между Asociación de Operadores Petrolíferos (АОР) и неговите членове, които ограничават конкуренцията между тях.
- б) нарушението на членове 101 и 102 ДФЕС поради запазване на цените на дребно.
- в) неизпълнението от страна на REPSOL на Решение на Комисията от 12 април 2006 г. (2006/446/ЕО) относно производство за прилагане на член 81 ЕО, прието съгласно член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003 (преписка COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP); както и санкционните последици от това неизпълнение.

В обжалваното решение Комисията приема, че няма достатъчно основания за приемането спрямо REPSOL на някоя от мерките, предвидени в Регламент (ЕО) № 1/2003 в случай, че страните не изпълняват задълженията си.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите се позовават на две правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от нарушението на член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003 във връзка с неспазването на принципа на непосредственото действие на общностното право.

— Поддържа се по-специално, че с оглед на изводите на националния орган по конкуренция Комисията не може да не вземе предвид неизпълнението на поетото от REPSOL задължение да преустанови практиката си на определяне на цени. Всъщност доказаните от националния орган по конкуренция факти относно нарушението на член 101 ДФЕС са достатъчни за Комисията, за да приеме, че неизпълнението на поетото от REPSOL задължение е напълно доказано, и че

— ненамесата на Комисията при неизпълнение на решението във връзка с поемането на задължения, тъй като счита че разполага с оперативна самостоятелност в това отношение, застрашава самата същност на механизмите, които са в основата на приемането на задължения като алтернативно решение спрямо започването на производство за налагане на санкции, и превръща оперативната самостоятелност на Комисията в неограничена власт, която може да доведе до явно засягане на правото на защита.

2. Второ правно основание, изведено от нарушението на член 23, параграф 2, буква в) и член 24, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1/2003.

— Според жалбоподателите при нарушение на член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003 като разглежданото в настоящото производство Комисията би трябвало да наложи глобите и периодичните имуществени санкции, предвидени в посочените по-горе разпоредби.

Жалба, подадена на 28 юни 2011 г. — Нидерландия/Комисия

(Дело T-343/11)

(2011/С 252/91)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Кралство Нидерландия (представители: С. Wissels, М. de Ree, В. Koopman и С. Schillemans)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени член 1 от Решение 2011/244/ЕС на Комисията от 15 април 2011 година, нотифицирано на 18 април 2011 г., за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), в частта му, която се отнася до Нидерландия и до изключване на сумата в размер на 22 691 407,79 EUR от финансирането, прилагано за разходите, обявени в периода 2006 г.—2008 г. в рамките на оперативните програми и във връзка с признаването на организации на производителите;

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С Решение 2011/244/ЕС Комисията е счела за общи производствени разходи по смисъла на Приложение II към Регламент (ЕО) № 1433/2003⁽¹⁾ всички разходи за печат върху опаковки, независимо от характера и предмета на този печат и следователно не е счела тези разходи като приемливи за финансиране от страна на Общността. Нидерландското правителство счита, че отпечатването върху опаковките на наименование или марка на организации на производители, което също има рекламна цел, трябва да се счита за общо популяризиране и популяризиране на знаци за качество, и за популяризиране на наименования/марки на организации на производители. Разходите за тези дейности са всъщност допустими въз основа на Приложение I към Регламент (ЕО) № 1433/2003.

Освен това с Решение 2011/244/ЕС Комисията напълно изключила от финансирането разходите по оперативните програми на организацията на производители FresQ за пазарните години 2004 г.—2007 г., считайки че тази организация на производители не отговаря на условията за признаване съгласно Регламент № 2200/96⁽²⁾ и Регламент № 1432/2003. Комисията основава преценката си на заключението, че някои от търговските дъщерни дружества на FresQ пускат в продажба изключително продуктите на един единствен производител и че поради твърдяното влияние, оказвано от